

[Sundhedsministeren]

De afgørelser, der meddeles af levnedsmiddelkontrolmyndigheden, vedrører forhold, der angår den hygiejniske og sundhedsmæssige kvalitet af levnedsmidler. Ikke alene de ansatte på en virksomhed, men også samfundet som sådant har en helt naturlig interesse i, at tilsynets afgørelser træffes på et rigtigt og tilstrækkeligt oplyst grundlag.

Forvaltningsloven samt forvaltningsretlige grundsætninger regulerer den fremgangsmåde, den offentlige tilsynsmyndighed skal følge ved sagens oplysning og afgørelse. Jeg finder ikke, at der for sager efter levnedsmiddellovgivningen er behov for at fravige disse regler.

Jeg vil i denne forbindelse henlede opmærksomheden på, at i det omfang forholdene på en virksomhed, herunder en levnedsmiddelproducerende virksomhed, berører arbejdsmiljøet, omfattes forholdet af reglerne i arbejdsmiljølovgivningen.

Spm. nr. S 910

Til *sundhedsministeren* (23/8 91) af:

Sonja Mikkelsen (S):

»Er ministeren indstillet på at give de ansatte klageadgang over afgørelser truffet af myndighederne i henhold til lov om levnedsmidler, herunder klage over beslutningsgrundlag, tidsfrister samt spørgsmålet om opsættende virkning?«

Begrundelse

De ansatte vil med klageadgang opnå mulighed for at bidrage til et korrekt beslutningsgrundlag og modvirke unødigt lange tidsfrister og dermed medvirke til et acceptabelt arbejdsmiljø, når de samtidig får ret til information om myndighedernes afgørelser.

Svar (6/9 91):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Som det fremgår af mine svar på spørgsmål nr. S 907-909, har levnedsmiddellovgivningen til formål at sikre levnedsmidternes sundhedsmæssige kvalitet. Spørgsmålet om de ansattes arbejdsmiljø behandles efter arbejdsmiljøreglerne, og jeg finder derfor ikke behov for at tillægge de ansatte i levnedsmiddelhåndterende virksomheder partsstatus i relation til sager efter levnedsmiddellovgivningen.

Spm. nr. S 911

Til *sundhedsministeren* (23/8 91) af:

Tom Behnke (FP):

»Agter ministeren at tage konsekvensen af sit eget brev af 28. februar 1990, 1. kt. j.nr. 724/1-54/1988, til Birthe Lundquist?«

Begrundelse

I ovennævnte brev til Birthe Lundquist bemærker ministeren på side 10 følgende: »Sundhedsministeriet skal dog bemærke, at ministeriet finder, at det havde været hensigtsmæssigt, under henvisning til at embedslæge Bent Rasmussen har været part i en af Dem rejst klagesag over embedslægens embedsførelse, såfremt embedslæge Bent Rasmussen ikke havde deltaget i embedslægeinstitutionens behandling af Deres klagesag, således at der ikke kunne være rejst nogen tvivl om, hvorvidt Sundhedsstyrelsens afgørelse af 23. september 1987 har været påvirket af uvedkommende hensyn.«

Den pågældende embedslæge har ikke ønsket at følge ministeriets henstilling, og han sidder stadig og stopper sagen overalt, hvor Birthe Lundquist forsøger at henvende sig.

Den pågældende sag har efterhånden kostet det offentlige adskillige millioner kroner på grund af embedslægens indblanding i sagen og hans modvilje mod at erkende egne fejl. Det er derfor spørgerens holdning, at sagen snarest skal afsluttes med tilfredsstillende besvarelse af Birthe Lundquists forespørgsler.

Det er ligeledes spørgerens holdning, at ministeren bør gribe ind og sørge for, at ministerens henstillinger blive fulgt op, ellers er ministerens henstillinger intet værd.

Svar (4/9 91):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg kan meddele spørgeren, at embedslægeinstitutionen i forbindelse med en fornyet henvendelse fra Birthe Lundquist i begyndelsen af august 1991 over for Sundhedsministeriet har oplyst, at den i begrundelsen nævnte embedslæge vil lade sig substituere af en anden embedslæge på den pågældende embedslægeinstitution. Dette gælder såvel i tilfælde af, at embedslægeinstitutionen i fremtiden inddrages i spørgsmål vedrørende Birthe Lundquist, som i forbindelse med de sager, der allerede måtte være rejst af denne.